

TEVBE VE İSTİĞFÂR DUÂ ÂLÂ RI (2)

(...dünden devam)

Hız. Alî anlatıyor: Ben Allah'ın Rasûlü'nden bir söz işitsem Allah beni o söz ile dilediği kadar yararlandırırdı. Şayet onun sözünü, Ashâbından biri bana söylerse, gerçekten onun söyleyip söylemediğini anlamak için anlatan adama yemin verdirirdim. Yemin ederse, doğrulardım. Ebûbekir (ra) bana, Allah'ın Rasûlü(sav)'den şöyle duyduğunu anlattı ki doğrudur: *"Bir kul bir günah işlediği zaman güzelce temizlenip kalkar, iki rekât namaz kılar ve Allah'tan mağfiret dilerse o kul affedilir."*

Sonra şu âyeti okudu:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ

اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ

اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ

اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ

اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ

Velle'îne iâ fe'alû fâ' işeten ev âlemû enfusehum â ekerullâhe festağferû li unûbihim. Ve men yağfiru' -unûbe illAllahu ve lem yu' irrû 'alâ mâ fe'alû ve hum ya'lemûn. Ulâike cezâuhum mağfiratun min rabbihim ve cennâtun tecrî min ta' tihâ'l-enhâru âlidîne fihâ. Ve ni'me ecru'l-'âmilîn.

(
Âl-i İmrân

sûresi, âyetler: 135-136)

Meâli: "Onlar ki bir günah işledikleri, yâ da nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı anarlar, günahlarına istiğfâr ederler. Günahı Allah'tan başka kim affedebilir? İşledikleri günâh üzerinde bile bile isrâr etmezler. İşte onların karşılıkları, Rableri tarafından bağışlanmaktır."

Hız. Enes (ra) anlatıyor: Allah'ın Rasûlü (sav) yürürken şöyle dedi: "Allah'a istiğfar ediniz." Biz de istiğfar ettik. Buyurdu ki: "Bunu yetmişe tamamlayın." Biz de yetmişe tamamladık. Allah'ın Rasûlü (sav) buyurdu ki: "Hiçbir kul veya câriye (kadın kul) yoktur ki günde yetmiş kere Allah'a

istiğfar etsin de Allah onun yedi yüz günahını affetmesin. Bir günde yedi yüz gûnahtan fazla günah işleyen kul veya câriye de (bu kadar günah işlediği halde tevbe etmediği için) zaten kaybetmiştir."

(devamı yarın..)